

Ungdom. Det forsørger ikke sine Arbejdere; saa snart Høsten er forbi, afskediger man en Del, og saa strømmer disse ind til Byerne. Landmændene kan ikke en Gang forsørge deres egne Børn ved Landbruget; saa meget smider Landbruget ikke af sig; de maa ind til Byerne, og inde i Byerne og Stationsbyerne maa man oprette sociale Institutioner for at kunne beskæftige dem.

Og Industrien inde i Byen, hvad gør den da? Ja, den aabner en Fabrik, f. Eks. en Oliemølle i Esbjerg, og indfører hundrede Arbejdere fra Landet til den, og 3 Maaneder efter standser man Virksomheden; det var paa et Tidspunkt, da der var stor Bolignød, men man skaffer ikke Boliger, man betaler ikke Arbejdsløhedsunderstøttelse, man overlader til Kommunen og Staten at sørge for disse Mennesker. Saaledes handler Industrien, endda et rentabelt og meget lukrativt Foretagende. Forholdet er i det hele taget det, at Industrien ikke skaffer Boliger til sine Folk, den skaffer ikke Skoler, den afskediger sine Arbejdere for et godt Ord, den forsørger ikke de gamle. Men som Følge deraf maa man virkelig have Samfundsinstitutioner, som ordner denne Forsørgelse, og saa maa man ogsaa have Samfundsfølelse, saaledes at man ikke, som de Herrer her til Højre og Venstre gjorde forleden Dag, stemmer imod en Smule Brændsel til de fattige gamle, som sidder og fryser.

Fra konservativ Side er der egentlig kun en eneste Medicin imod Krisen, nemlig Told, og fra Venstre er der ogsaa kun en Medicin, nemlig Nedskæring. Der forekommer altid et Udtryk i det ærede Medlem Hr. Pürschels Foredrag, nemlig „de skimlede Doktriner.“ Det forekommer mig rigtignok, at baade de Konservative og Venstre har ikke andet end skimlede Doktriner at gaa ud til Vælgerne paa i dette Øjeblik. Det ene Parti vil have Lønnedsættelser, og det andet Told, og begge Dele virker paa samme Maade, idet man paa den ene Maade skærer Lønnen ned og paa den anden Maade lægger paa Priserne; og det betyder i begge Tilfælde det samme, nemlig mindre Indtægt, mindre Føde for de Arbejdere, der er Tale om.

De Radikale har ganske vist ingen Doktriner; de har derfor heller ingen at møde med; men de vil bare løbe fra det Ansvar, de har paataget sig under Valutasagens Udvikling. Man kan sige om dem, at de er ikke bange for at løbe, naar det kniber, og det gør de grundigt. Men ellers har de jo ikke meget paa Programmet. Vi hørte forleden, at det ærede Medlem Hr. Rode oppe i Haandværkerforeningen, at

han havde ikke andet end Takster og Skatter, men det er jo Venstres Sager, det er jo ikke noget, det ærede Medlem har fundet paa. Saa havde han tvungen Voldgift, men den opstod for 60 Aar sidenovre i Australien, den er anvendt der, men den er kasseret de fleste Steder, hvor den har været anvendt. Det er en gammel Traver, som neppe vil faa en stor Opstandelse her ude paa Vælgermøderne. Og det ærede Medlem glemte det vigtigste, nemlig Nedrustningen. Det har ellers været Formaalet ved radikale Møder at tale om Nedrustning, men det ærede Medlem havde ikke eet Ord om Nedrustning. Det ærede Medlem havde ganske glemt det, han havde saa travlt med at lave et nyt Program, at han glemte det allervigtigste.

Men da han ikke kunde finde saa meget at sætte paa sin egen Spiseseddel, sagde han, at Socialdemokratiet vilde gennemføre Told efter Valget. Det er jo en Udtalelse, som er ganske ved Siden af og ganske taabelig, for et Socialdemokrati, der paa dette Tidspunkt vilde gennemføre Told lige efter et Valg, naar man ikke er gaaet til Valg paa Toldspørgsmaalet, vilde være fuldstændig færdigt. Og navnlig naar vi lige staar overfor den internationale Udtalelse om Nedbrydning af alle Toldskrænker og i den nærmeste Fremtid venter en Indbydelse fra Genève til Ordning af Europas økonomiske Forhold, hvortil sikkert vil høre, at man begrænser eller afskaffer Tolden, er det virkelig ganske mærkeligt at tillægge Socialdemokratiet Tanker om, at det skulde prøve paa paa dette Tidspunkt at indføre Told. Det er fuldstændig umuligt, og det forekommer mig derfor underligt, at det ærede Medlem Hr. Rode, som ellers er en intelligent Mand, er saa renonce, at han nødvendigvis mener at maatte komme med en saadan Paastand.

Jeg forstaar det jo saaledes, at det ærede Medlem Hr. Rode hele Tiden i de sidste 2½ Aar har været paa Vejen fra det Standpunkt, han tidligere har indtaget sammen med Socialdemokratiet, og over til Venstre. Der er en tydelig Marchlinie i det ærede Medlems Politik i saa Henseende. Den fører formentlig til en Sammensmeltning; foreløbig er det vel kun en hemmelig Forlovelse, og mere bliver det vel heller ikke paa denne Side af Valget, men efter Valget maa det vel blive til Bryllup, det kan neppe være andet. For saa vidt forstaar jeg de 2½ Aars Politik, det ærede Medlem har ført her i Tinget. Det ærede Medlem begyndte jo med Kravet om en 3-strengt demokratisk Front. Det viste sig hurtigt, at den ikke kunde etable-